

kræfte – og spurgt, om vi kunne være sikre på, at man ville følge FN-sporet og sikre FN-forankringen i sagen om Irak. Udenrigsministeren understregede hver gang, uanset om det var her i salen, i Det Udenrigspolitiske Nævn eller under store debatter, at Danmark selvsagt ville følge FN-sporet.

På det tidspunkt, hvor udenrigsministeren har stået og sagt det her i salen, har han vidst, at amerikanerne havde besluttet at fjerne Saddam Hussein med alle midler. Så må det undre, undskyld mig hr. udenrigsminister, ikke alene Folketinget, tror jeg, men også offentligheden, at udenrigsministeren ikke stod frem og sagde det, som det var: Jamen efter den samtale, jeg havde med Powell, kan det godt være, at vi når noget i FN, men når vi ikke noget i FN, så er den amerikanske administration besluttet på med alle midler, økonomiske, diplomatiske, militære, at fjerne Saddam Hussein. Det havde været en korrekt videregivelse af udenrigsministeren af den viden, som er videregivet her i bogen.

Kl. 13.45

Og derfor er det, synes jeg, et afgørende spørgsmål, om det er en korrekt videregivelse, der finder sted her i bogen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu burde hr. Søvnald som medlem af Det Udenrigspolitiske Nævn vide, at hvad jeg har sagt i Det Udenrigspolitiske Nævn, må jeg ikke stå og orientere om her. Og jeg ville opfatte det som en meget klog ting for hr. Villy Søvnalds egen skyld, om han i stedet for at stå her og insinuere det ene og det andet og det tredje og det fjerde tog sig sammen og enten erindre møderne eller gå op og læse i optegnelserne fra nævnsmøderne om, hvad der foregik. Så tror jeg, hr. Søvnald ville blive meget klogere og lade være med at insinuere og også lade være med at stille spørgsmål, for så ville han finde svarene.

Villy Søvnald (SF):

Jamen jeg forstår godt, at det er en kilden sag for udenrigsministeren; det forstår jeg sådan set godt – ikke alene for udenrigsministeren, men også for statsministeren, ligesom det er for Blair og Bush. Det forstår jeg godt, for der har været så mange fordrejelser undervejs i den her sag. Så den del af det forstår jeg sagtens.

Men det fritager jo ikke udenrigsministeren fra den pligt at besvare spørgsmål i Folketingssalen. Og jeg vil godt gentage det første spørgsmål: Er det en korrekt videregivelse i bogen her?

Nu ser vi væk fra al tavshedspligt i Det Udenrigspolitiske Nævn osv. Er det en korrekt videregivelse nederst på side 100, at Powell på mødet den 3. juli sidste år orienterede udenrigsministeren om, at USA havde besluttet sig for med alle midler at fjerne Saddam Hussein? Det må være rimelig let at svare på. Her er ikke noget med tavshed eller noget. Det er et spørgsmål: Er det en korrekt videregivelse i bogen, eller er det ikke?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, at hr. Villy Søvnald skal begynde at tænke sig om, når jeg nævner, at det er foregået i Nævnet. Jeg har ikke lov til at bringe nævnsoplysninger herved. Jeg kan derimod sige til hr. Villy Søvnald, at han måske skulle benytte sin ret som medlem af Det Udenrigspolitiske Nævn til at gå op og se, hvad han fik at vide, og så må jeg ikke engang sige, hvad hr. Villy Søvnald derefter foretog sig. Men det vil nok være meget klogt, hvis hr. Villy Søvnald gik op og læste nævnsreferatet eller nævnsoptegnelserne.

Villy Søvnald (SF):

Jeg er flintrende ligeglad med Det Udenrigspolitiske Nævn. Jeg er optaget af, at udenrigsministeren bekymrer sig om at besvare stillede spørgsmål. Der er nederst på side 100 i bogen, jeg gentager nu for fjerde gang, gengivet, at udenrigsministeren allerede den 3. juli blev bekendtgjort med, at USA havde besluttet sig. Er det en korrekt gengivelse, eller er det ikke en korrekt gengivelse? Det har ikke noget som helst med Nævnet at gøre, det her. Jeg beder ikke udenrigsministeren om at gøre det umulige: at svare på ting, han ikke kan svare på; jeg beder ham om at svare på et meget enkelt spørgsmål: Er videregivelsen i bogen om, at udenrigsministeren blev gjort bekendt med det den 3. juli korrekt, eller er det ikke korrekt? Det må dog være muligt for udenrigsministeren at besvare så enkelt et spørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at hvis Folketinget og offentligheden havde haft kendskab til indholdet i den melding, som den amerikanske udenrigsminister kom med, så kunne det væsentligt have ændret diskussionen og forløbet her i Danmark. Det kan jo meget vel tænkes, at det har været oplysninger af den art, som har ført til, at Frankrig og Tyskland ikke ønskede at bakke op om USA's